

Žalobca tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bola porušená povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 253 Zmluvy ES, pretože toto rozhodnutie neodôvodňuje, prečo dané opatrenie predstavuje jednoznačné výhody pre životné prostredie. Okrem toho žalobca vytyka aj skutočnosť, že sa napadnuté rozhodnutie nezaobera tvrdzeniami, ktoré boli predložené v konaní pred Súdom prvého stupňa týkajúcom sa pôvodného rozhodnutia.

Žalobca ďalej tvrdí, že pôvodné rozhodnutie, ktoré je predmetom napadnutého rozhodnutia, je neplatné, pretože nespĺňa podstatné formálne náležitosti.

Ďalej žalobca uvádza, že rozhodnutie Komisie, podľa ktorého je vzhľadom na jednoznačné výhody pre životné prostredie opatrenie podľa článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy ES zlučiteľné so spoločným trhom, je založené na nedostatočných skutkových zisteniach.

Napokon žalobca vytyka, že napadnuté rozhodnutie bez vecne odôvodneného dôvodu znevýhodňuje izolačné materiály označené Komisiou za „tradičné“, akými sú najmä minerálne izolačné materiály, ale aj izolačné materiály vyrobené z obnoviteľných surovín, ktoré nemajú označenie kvality natu-replus. Podľa názoru žalobcu je preto rozhodnutie v rozpore so zásadou proporcionality a zákazom diskriminácie a tým v rozpore so základnými zásadami práva Spoločenstva.

Žaloba podaná 1. júla 2005: Fernanda Ehrhardt-Avancini proti Európskemu parlamentu

(Vec T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Jazyk konania: francúzština)

Fernanda Ehrhardt-Avancini, bydliskom v Luxemburgu, v zastúpení: Georges Vandersanden, Laure Levi a Chiara Ronzi, advokáti, podala 1. júla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu parlamentu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- 1) zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o spätné započítanie 207 hodín 30 minút, ktoré jej boli odpočítané z dovolenky a následne z jej odmeny/dôchodku,

- 2) priznal nárok žalobkyne na úroky z omeškania,
- 3) zaviazal Európsky parlament nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V čase relevantných skutočností bola žalobkyňa úradníčkou Európskeho parlamentu. Tento ju listom z 21. júla 2004 informoval, že jej bolo z jej ročnej dovolenky odpočítaných 207 hodín a 30 minút, pretože bola neprítomná z dôvodu práceneschopnosti v období od 28. mája do 11. júla 2004. Toto rozhodnutie Európskeho parlamentu bolo prijaté na základe záverov vyšetrenia žalobkyne v rámci rozhodcovského konania pred nezávislým lekárom podľa článku 59 Služobného poriadku, v ktorom sa preukázalo, že žalobkyňa bola schopná nastúpiť do práce. Následná žiadosť žalobkyne o spätné započítanie odpočítaných hodín bola takisto Európskym parlamentom zamietnutá.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza porušenie článku 59 Služobného poriadku, ako aj vnútorných pravidiel Európskeho parlamentu, z dôvodu, že v jej prípade došlo k rozhodcovskému konaniu u nezávislého lekára bez toho, aby bola predtým vyšetrená lekárom-kontrolórom. Odvoláva sa takisto na porušenie povinnosti odôvodnenia, práv na obranu a zásady „patere quam ipse legem fecisti“.

Žaloba podaná 30. júna 2005: Eric Voigt proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Eric Voigt, bydliskom v Orange (Francúzsko), v zastúpení: Bernard Autric, advokát, podal 30. júna 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje Súdu prvého stupňa:

1. aby Komisia prijala jeho žiadosť týkajúcu sa uznania choroby z povolania z 11. 7. 2002,
2. aby zaviazal Komisiu zaplatiť úroky od 28. 5. 2004,